

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Pericula in isto exercitio contingisolita. Cap. XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

peris & in exercitatis, in primis non potest compesci quin erumpat in-
 fueris gestibus, quos foris ostendunt: sicut vinum nouum recenter in-
 fusum vali ebullire necesse habet, quod tamen postmodum non ebul-
 lit, sed ab omni operatione vel feruore quiescit: sic etiam ista superabū-
 dans gratia erumpit foras in gestib⁹ exterioribus varijs modis, in qui-
 busdam per cantica diuina & iubilationes, in alijs copiosis lachrymis
 & gemitibus, in alijs diuersis in fueris vocibus aut sonis, quos edunt, sic-
 ut frater Massæus, qui in sua iubilatione aliud non loquebatur nisi v. Frater Mas-
 v. v. a. Alij membris omnibus tremunt, aut quibusdam membris aded saus.
 inquieti sunt, vt cogantur currere, quemadmodum legimus de fratre
 Bernardo, primo filio spiritali S. Fracisci, quod plerumq; multis die- Frater Ber-
 bus currere consuevit per montes & valles. Alij coguntur saltare: a li- nardus.
 manibus plaudere: alij interius magnitudine voluptatis liquefcunt:
 quidam etiam habent aded vigorosos impulsus, vt eis videatur, se præ
 abundantia voluptatis rumpendos inftar vasis absque spiraculo multo
 pleni. Et istis similia contingunt modis innumeris, quibus omnibus
 abundantia spiritus manifestatur. Et hæc est delicatior vita, quam re-
 cipere possumus secundum inferiores animæ vires, collectas in vnitate
 cordis.

Pericula in isto exercitio contingi solita. Cap. XLII.

Consequenter in isto gradu duo consideranda occurrunt: Primum
 est, de exercitio aspirationis, de quo in præcedentibus tetigi, quod
 scilicet illud in hoc gradu aded violentum & impulsuum effici-
 tur, quod homo in sua ad Deū conuersione statim sentit circa cor ma-
 gnum validumq; motum: quia cor saltat in pectore velut piscis in a-
 qua: & tunc repente sensitiuæ vires colliguntur in vnum, & in vna
 affectione liquefcunt, ita vt omnem distractionem oporteat cedere. Il-
 lis autem, qui in ista via se bene aut fideliter exercitauerūt, istud con-
 tinget, quoties & statim vt se ad Deum conuertere voluerint, etiam Cordis im-
 millesies in die. Quando igitur aliquantisper circa istam introuersio- pectus.
 nem perseuerare vult, tantam violentiam cor suum ab affectionibus
 sustinebit, quod exteriora membra sua compescere non valebit, quia
 exterius bene aduertatur ab eo, qui huius rei intelligentiam aut expe-
 rientiam habuerit. Cor etiam in corpore nō solum saltabit, verum etiā
 aperiet se, & claudet in modum ianux, ita vt plerumq; etiam audiri
 possit. Ex hac magna cordis agitatione sæpe venit in caput ascenden-
 do magnus vctus, ac si gladio caput ipsum percuteretur: quia impulsus
 D d d d cordis

Exercitia
fortia qua-
tenus exer-
cenda.

Cordis
clausura.

cordis adhuc sursum ascendit, & si habuerit caput debile, diu durabit iste ventus: si verò fortis capite fuerit, peribit mox vt exercitium dimiserit: imò non recipiet ipsum, nisi cum punctiõibus, quæ statim recedent. Et secundùm hoc necesse est vt vigorosa stimulatua exercitia moderetur, ne caput suum nimis debilitet, sed expectet (moderata exercitacione) donec exercitium per se subtilius efficiatur, quia quãtò diutius se homo in isto exercitauerit, tantò aptior semper efficitur spirituales impulsus recipere, & vti sine læsione. Simili modo contingit ex isto magno vigoroso, impetuoso, aut stimulatuo exercitio, quò sanguis circa cor propter ingentem calorem & pressuram bullire incipit, præsertim in illis, qui natura impetuosi & studiosi sunt, & affectiõne stimulatui aut impulsui, qui licet sentiant præfatum calorem circa cor, aut sanguinis ebullitionem, nihilominus instant se per suum exercitium semper perurgendo sine discretione: finaliter autem sæpe seipso perducunt in magnam tribulationem, quia sanguis ex cõtinua ebullitione circa cor, valde ingrossatur & inhabilitatur. Et cor hominis (quod naturaliter se aperit in omni iucunditate & affectuositate, in omni actiuosa deuotione & sensibili amore) naturaliter se claudit, eò quòd non vult recipere grossum sanguinem iacentem circa cor, ingrossatum ex nimio calore, qui euenit in exercitacione: & tunc spiritualis iucunditas vertitur in mœrorem, quia naturale est vt clausum cor contristetur, & triste claudatur. Hæc autem clausura cordis frequenter tam firma efficitur, vt nullo modo iterum velit aperiri: & tunc priuantur omni deuotione sensibili aut experimentalis, & sensibili amore: tunc conqueruntur, se à Deo derelictos, & in pusillanimitatem deueniunt, & penè in desperationem, cum tamen verè hoc sibi ipsi fecerint per indiscreta exercitia, quibus naturam inhabilem fecerunt ad seruiendum spiritui. Et quantò amplius laborant cum violètia pro deuotione recuperanda, tantò magis ab ea elongantur. Etiam per impatientiam & inquietudinem cordis magis indispositi efficiuntur, obtenebrantur, obdurantur, & peruertuntur in seipsis, perducuntq; se ad ineffabilem angustiam & tribulationem, de quo postea tangemus.

Propriam questionem & voluntatem summo studio esse necandam.

Cap. XLIII.

Secundò in isto gradu est prudenter aduertendum, quòd ad fidelem amatorem spectat instar apis argumentosa circumuolare rationis: